

Nr 6.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående befrielse från betalningsskyldighet till kronan på grund av virkesköp; given Stockholms slott den 29 november 1946.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Per Edvin Sköld.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 29 november 1946.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden WIGFORSS, SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, MYRDAL, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Sköld.

I skrivelse den 21 mars 1946 har domänstyrelsen hemställt, att Kungl. Maj:t måtte godtaga ett belopp av 2 500 kronor såsom full likvid för kronans samtliga fordringar hos H. Hemmingsson i Föllinge, vilka fordringar förutom räntor uppginge till sammanlagt 75 399 kronor 47 öre. Över framställningen har statskontoret den 16 april 1946 avgivit yttrande.

Av handlingarna i ärendet inhämtas följande.

Genom fyra olika avtal under åren 1919 och 1920 inköpte Jon Tideman samt Ytterå trälastaktiebolag och Aktiebolaget Wästerviks ångsåg vissa virkespartier från domänverket. För gäldande av köpeskillingarna jämte ränta har solidarisk proprieborgen tecknats, såvitt angår Tidemans köp av Hemmings-

son och P. O. Nordin i Östersund och vad beträffar bolagens köp i två fall av Hemmingsson och Tideman samt i ett fall av Hemmingsson och Nordin. Enligt fyra särskilda av länsstyrelsen i Jämtlands län under åren 1920 och 1921 meddelade utslag har Hemmingsson ensam eller — genom ett av utslagen — gemensamt med köparen och medborgensmannen förpliktats utgiva dels 37 153 kronor 68 öre jämte sex procent ränta, dels 15 850 kronor 52 öre jämte sju procent ränta, dels 7 290 kronor jämte likaledes sju procent ränta, dels ock 2 950 kronor 8 öre jämte samma ränta. Räntan har i samtliga utslag förklarats skola utgå från den 10 augusti 1920.

Dessutom häftar Hemmingsson i skuld till kronan enligt länsstyrelsens utslag den 31 december 1920 på grund av borgen för virkesköp av Tideman enligt förbindelse den 19 och 20 januari 1920 å 62 008 kronor 50 öre. Efter att kronan återköpt större delen av det virke, förbindelsen avsåg, har skulden den 18 mars 1921 nedsatts till 12 401 kronor 50 öre jämte sex procent ränta därå från nämnda den 10 augusti 1920.

Sedan Tideman avlidit, försattes hans dödsbo den 5 augusti 1932 i konkurs, som den 2 oktober samma år avskrevs jämlikt 186 § konkurslagen.

Även Nordin har försatts i konkurs, som avslutades den 14 januari 1933, utan att oprioriterade fordringsägare erhöilo någon utdelning. Vid utmätningsförsök den 7 april 1942 har Nordin befunnits sakna tillgångar, och enligt av stadsfogden i Östersund den 10 maj 1946 lämnad uppgift torde Nordin icke ha möjlighet att erbjuda något belopp såsom likvid för sin skuld.

De två ovannämnda bolagen ha likaledes försatts i konkurs. Ytterå trälastaktiebolags konkurs avslutades den 13 juni 1923, därvid kronan i utdelning erhöil 246 kronor 31 öre. I Aktiebolaget Wästerviks ångsågs konkurs, som avslutades den 28 februari 1928, erhöilo oprioriterade fordringsägare däremot icke någon utdelning.

Rörande Hemmingssons ekonomiska förhållanden har upplysts, att Hemmingsson, som är 70 år gammal och boskild från sin hustru, likaledes försatts i konkurs och att han vid upprepade utmätningsförsök visat sig sakna utmätningsbara tillgångar.

Domänstyrelsen har i sin förenämnda framställning — under förmälan att såsom full betalning för kronans ifrågavarande fordringar hos Hemmingsson erbjudits ett belopp av 2 500 kronor, vilket belopp ställts till Hemmingssons förfogande av anhöriga till honom — uttalat att det icke finnes någon utsikt att hos Hemmingsson genom laga åtgärder utfå kronans ifrågakomna fordringar eller del därav.

Statskontoret har ansett det förmånligt för statsverket att godtaga det gjorda erbjudandet.

*Departements-
chefen.*

Vad i ärendet förekommit synes giva vid handen, att utsikterna att av Hemmingsson erhålla större belopp såsom likvid för kronans ifrågavarande fordringar än det hans anhöriga erbjudit torde vara synnerligen ringa. På grund härav tillstyrker jag i likhet med statskontoret domänstyrelsens framställning, att såsom full likvid för kronans fordringar hos Hemmingsson

godtages ett belopp av 2 500 kronor. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att bestämma den tid, inom vilken betalningen skall ha fullgjorts. Frågan torde emellertid böra underställas riksdagens prövning.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen,

att H. Hemmingsson må befrias från vidare betalningsskyldighet till kronan beträffande ifrågavarande skuld om tillhopa 75 399 kronor 47 öre jämte ränta under förutsättning att till domänverket inom tid som Kungl. Maj:t bestämmer inbetalas ett belopp av 2 500 kronor.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Benno Gårdsten.
